

[Statsministeren.]

Tidspunkt skal have sin Afslutning, og vi henstiller til Folketinget nu at give den dens Afslutning; saa kan de for mig kalde det en politisk eller upolitisk Afgørelse, ganske som det passer dem.

Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det er ganske urigtigt, hvis han vil hævde, at vi har afvist al Tale om Overvejelse og Undersøgelse af, hvad der i Fremtiden bør gøres; det er fuldkommen urigtigt. Jeg har sagt, da jeg svarede det ærede Medlem i Dag — fordi jeg havde forstaaet paa hans første Tale, at han havde Villie til ogsaa at lægge saglige Momenter ind i denne Sag. —, at det er en Selvfølge, at de Foranstaltninger, vi nu har planlagt, de skal nu drøftes videre og føres ud i Livet, og hvis det under Arbejdet dermed viser sig nødvendigt at foretage andet og mere, end hvad vi nu har planlagt, vil vi selvfølgelig overveje det og medvirke til at gøre det hele saa godt som muligt af Hensyn til Statens Interesser i Fremtiden. Dette var ikke en Afvisning, det var et imødekommende Svar til det ærede Medlem.

At de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti og Retsstatspartiet vilde stemme for denne Dagsorden, det havde jeg ærlig talt heller ikke ventet mig; at de vil stemme imod den, overrasker mig slet ikke, og jeg synes heller ikke, der er nogen, der tager nogen Skade af, at de foretager denne Handling.

Jeg skal blot til sidst, i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Slebsager er kommet til Stede og har fremsat en Udtalelse om denne Regnskabsordnings Iværksættelse, sige, at jeg kan jo ikke have og har heller ingen Interesse i at vide, hvilken Art Samtaler der er ført mellem det ærede Medlem og Departementschefen. Paa Sagens Akter, som forefindes i Ministeriet, er der ingen Paategning om, at Departementschefen har haft med den at gøre, men jeg indrømmer, det kan godt være en Forglemmelse.

Derimod er der det faktiske, at der foreligger en Skrivelse sendt til Finansministeriet med det ærede Medlem Hr. Slebsagers Underskrift, kontraseret af Gustav Arendrup, i hvilken man erklærer, at den nye Regnskabsordning, som Rigsdagen har vedtaget, og hvorefter Finanshovedbogholderiet skal have maanedlige Opgørelser tilstillet, i Henhold til Lovens § 7, kan ikke gennemføres for Handelsministeriets Vedkommende. Og man begrunder det, meget fiffigt, med det, der maatte ligge den daværende Regering nær ved Hjertet, med de finansielle Forhold. Der er ikke Raad til

at faa nyt Personale, siger Bedrageren Arendrup, og som Følge deraf kan vi ikke gennemføre en Ordning, hvorefter vi sender de maanedlige Opgørelser med, ikke hans falske Tal, men med Bilag og med Oplysninger, saa at Finanshovedbogholderiet, naar de skulde føre disse ind i deres Bøger, antagelig vilde opdage, at der var et eller andet i Vejen.

Dette afviser man fra den daværende Ministers Side som noget, der ikke kan gennemføres for Handelsministeriets Vedkommende, trods det, at det er vedtaget et Aar i Forvejen af Rigsdagen. Jeg bebrejder, som jeg alt har sagt i Dag — men det ærede Medlem har maaske ikke hørt det —, jeg bebrejder i og for sig ikke ham, at han underskriver dette, for han har naturligvis faaet en tilsyneladende plausibel Forklaring af Arendrup — det har skræmmet Ministeren —, der har sagt: Saa skal vi have flere Mand paa Kontoret, vi skal have Folk til at udføre Arbejdet. Og gudbevares, at dette Ministerium, hvis eneste Formaal var at skære ned, skulde komme til Rigsdagen og forlange Opgang i nogle Udgifter til Tjenestemænd, det kunde ikke gaa an!

Som Følge af denne plausible Forklaring gik det ærede Medlem altsaa, som Minister, ind paa at underskrive dette Brev, som Bedrageren faar listet ham til at underskrive. Ja, i og for sig forstaar jeg særdeles vel, at det ærede Medlem gjorde det, for han maatte stole paa sine Embedsmænd, som jeg har sagt gentagne Gange. Men maa det ærede Medlem Hr. Slebsager som Minister have Lov til at stole paa, at Arendrup er en lige saa hæderlig Mand som andre, saa maa Minister Stauning ogsaa have Lov til at stole derpaa og handle derefter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget finder Ministeriets Afgørelse i Arendrup-Sagen utilfredsstillende som Præcedens for fremtidige Tilfælde af lignende Art, og idet det opfordrer Regeringen til snarest at fremsætte Forslag til en Ministeransvarlighedslov, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen gaar nu ogsaa ind i Forhandlingerne.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har begæret Ordet igen for at gøre et Par Bemærkninger til den korte Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Slebsager, der nu